

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205682
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119205682.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: Z. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX S., zast. Mgr. Miroslavom Balážom, advokátom so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, proti žalovanému: M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX U., o zaplatenie 35 500 Eur s prísl. a o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č.k. 29C/14/2019-22 zo dňa 10.04.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje uznesenie.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia označených strán sporu súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie v nasledovnom znení, cit.:

„Z r i a d ť u j e v prospech žalobcu záložné právo na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX, okr. S., obec U., kat. úz. U. ako:

parc. reg. C-KN s parc. č. XXX/X, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m ,
parc. reg. C-KN s parc. č. XXX/X, druh pozemku - orná pôda o výmere XXX m², ktoré sú vo vlastníctve žalovaného

a na nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX, okr. S., obec U., kat. úz. U. ako:

stavba - rodinný dom so súpis. č. XXX, postavená na parc. reg. C-KN s parc. č. XXX/X, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov M. A., nar. X.X.XXXX a T. A., rod. H., nar. XX.X.XXXX, za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky z titulu dlžnej sumy vo výške 35 500 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 9.12.2017 do zaplatenia“.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 343 ods. 1 - 3, § 344, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1-3 CSP.

3. Vychádzal zo zistenia, že predmetným návrhom sa žalobca voči žalovanému podľa § 343 ods. 1 CSP domáhal za účelom zabezpečenia pohľadávky uplatňovanej v tomto konaní na základe dohody o urovaní zo dňa 06.12.2017 podľa čl. III. vo výške 35.500,-Eur s príslušenstvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva v jeho prospech k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX, kat. úz. U. vo výlučnom vlastníctve žalovaného a na LV č. XXXX, kat. úz. U. v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho manželky.

4. Svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 06.12.2017 uzatvoril dohodu o urovnaní podľa § 585 Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bolo mimosúdne usporiadanie vzájomných práv a povinností, ktoré sú medzi účastníkmi dohody sporné. Žalovaný sa v zmysle vyššie uvedenej dohody o urovnaní v čl. III. zaviazal uhradiť žalobcovi sumu 35.500,- Eur, a to v deň účinnosti tejto dohody, t. j. dňa 06.12.2017. Žalovaný však istinu v celkovej výške 35.500,- Eur neuhradil.

5. V návrhu ďalej žalobca uviedol, že ohrozenie uspokojenia jeho nárokov je v tom, že žalovaný sa v ostatnom čase zbavuje svojho nehnuteľného majetku, resp. chystá sa zbaviť svojho majetku, čo môže významne ovplyvniť vymožitelnosť pohľadávky žalobcu, nakoľko žalovaný prostredníctvom realitnej kancelárie TU reality s. r. o. ponúka na predaj nehnuteľnosť - rodinný dom, ktorá je v katastri nehnuteľností zapísaná ako stavba so súpis. č. XXX, druh rodinný dom, postavená na parc. č. XXX/X, zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. U.. Uvedené nehnuteľnosti pritom predstavujú jediný majetok žalovaného a tento iným majetkom vyššej hodnoty prakticky nedisponuje. Taktiež poukázal na to, že po uzavretí dohody o urovnaní sú predmetné nehnuteľnosti zaťažené exekučným záložným právom na základe exekučného príkazu vydaného G. úradom A.. A. E. pod sp. zn. XXEx/XXX/XXXX.

6. Lustráciou súd zistil, že na tunajšom súde sú proti žalovanému vedené konania pod sp. zn. 19C/33/2017 o zaplatenie 10.450,- Eur, sp. zn. 19C/13/2019 o zaplatenie 45.500,- Eur, sp. zn. 11C/39/2017 o zaplatenie 18.900,-Eur, sp. zn. 22Cb/67/2017 o zaplatenie 11.361,-Eur, sp. zn. 9C/38/2017 o zaplatenie 12.000,-Eur a sp. zn. 11C/37/2017 o zaplatenie 5.500,-Eur. Taktiež je na tunajšom súde vedených 6 exekučných konaní, a to sp. zn. 23Er/16/2004, sp. zn. 81Er/638/2013, sp. zn. 88Er/127/2015, sp. zn. 87Er/127/2015, sp. zn. 86Er/532/2015 a sp. zn. 85Er/413/2016, v ktorých je žalovaný povinný.

7. V uvedenom prípade sa súd stotožnil s návrhom žalobcu a s dôvodmi, ktoré súdu špecifikoval v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, teda že proti žalovanému je na tunajšom súde vedených viacero konaní, v ktorých vystupuje na strane žalovaného, pričom z predloženého inzerátu je zrejmé, že žalovaný ponúka na predaj predmetné nehnuteľnosti, pričom tieto predstavujú majetok žalovaného vyššej hodnoty. Z konania žalovaného je teda zrejmé, že sa snaží zbaviť svojho majetku a uvedená skutočnosť môže významne ovplyvniť vymožitelnosť práva žalobcu. Na základe vyššie uvedených skutočností, je teda súd prvej inštancie toho názoru, že v uvedenom konaní nie je zásah do majetkových pomerov dlžníka vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie zjavne neprimeraný, a to práve s poukazom na množstvo prebiehajúcich súdnych konaní proti žalovanému.

8. Žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie budúcej exekúcie. Podmienkou pre jeho nariadenie je okrem existencie nároku i osvedčenie, že bez zabezpečovacieho opatrenia by bola prípadná budúca exekúcia ohrozená, pričom nebezpečenstvo zmarenia exekúcie musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne. Pre súd bolo rozhodujúce, že žalovaný koná spôsobom, ktorého dôsledkom môže byť zníženie jeho majetku, ktoré je možné postihnúť pri exekúcii, alebo ktoré inak podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Žalobca súdu dostatočným spôsobom osvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej a reálnej obavy, že exekúcia vymožitelnosti jeho pohľadávky by mohla byť ohrozená.

9. Toto uznesenie včas podaným odvolaním napadol žalovaný, súdu prvej inštancie vytykajúc nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP). Z obsahu jeho odvolania plynie, že popiera samotný nárok žalobcu uplatnený žalobou vo výške 35.500,-Eur, ktorú sumu mal žalovaný žalobcovi v hotovosti vyplatiť pri podpise dohody o urovnaní, od ktorej odvodzuje svoj nárok žalobca. Poukázal aj na vedené trestné konanie, kde sa skúma pravosť podpisov na spomínanej dohode, čo má potvrdiť, že žalovaný sumu žalobcovi uhradil. Okrem toho poukázal na fakt, že dve konania vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/37/17 a 20C/42/17, ktoré boli voči nemu vedené na obdobnom peňažnom základe, boli právoplatne skončené zamietnutím žaloby, resp. zastavením konania. Nevidí preto dôvod, aby bol jeho majetok blokován v prospech žalobcu s poukazom na splnenie si jeho povinnosti voči žalobcovi v zmysle dohody o urovnaní. Okrem toho podľa odvolateľa v napadnutom uznesení chýba faktor naliehavého záujmu, ktorý nebol dostatočne preukázaný zo strany žalobcu, lebo odvolateľ celkom určite nemá záujem sa zbavovať svojho majetku, kde býva s rodinou a dvoma deťmi, a je jeho jediným nehnuteľným majetkom. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalobca napadnuté uznesenie vo svojom vyjadrení považoval za vecne správne a navrhol ho potvrdiť. Poprel, že by bol od žalovaného sumu 35.500,-Eur prevzal pri podpise dohody.

11. Ďalšie podania strán dané neboli.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že žalovaný použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP), v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

13. V zmysle § 343 Civilného sporového poriadku zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (ods. 1). Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra (ods. 2). Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím (ods. 3).

14. V zmysle § 344 Civilného sporového poriadku ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

15. Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži však len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

16. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiacemu zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby, čo aj obvykle v súčasnosti s inými osobami stojacimi mimo okruh strán konania v konkrétnej veci, mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, na jej prítomnosť však nemožno usudzovať iba z vyvíjania povinným aktivít týkajúcich sa či už jeho majetku v smere zbavenia sa ho alebo iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide, ale i v širších súvislostiach. Tými vo vzťahu k majetku spôsobilému na uspokojenie pohľadávky tvoriacej predmet sporu treba rozumieť predovšetkým otázku existencie iného majetku povinného, než toho majúceho byť dotknutého zabezpečovacím opatrením, teda konkrétne aj vyhodnotenie, či po naplnení hrozacej obavy zbavenia sa povinným nejakého majetku tomuto ostane ešte nejaký iný majetok, ktorý by bol spôsobilý samostatne poslúžiť potenciálnemu exekučnému vymoženiu prisúdenej pohľadávky. V prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam totiž treba zobrať do úvahy predovšetkým to, že ak by povinný už urobil právny úkon smerujúci k zbaveniu sa vlastníctva, nie je tu prakticky žiadny efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo aj k evidencnej zmene vlastníckeho práva v príslušnej evidencii (v katastri). Práve preto robenie púhych faktických úkonov smerujúcich k prevodu vlastníctva nemá na potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zásadný

vplyv, aj keď robenie takýchto úkonov je na druhej strane nepochybne dostatočným svedectvom záujmu nakladať s vecami.

17. Dokazovanie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom vydaného zabezpečovacieho opatrenia. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže dôvodná obava z ohrozenia exekúcie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

18. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že mal súd osvedčenú obavu, že v prípade žalobcovho úspechu v tomto spore bude exekúcia na vymoženie priznanej pohľadávky ohrozená.

19. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a zriadil záložné právo na nehnuteľnosti žalovaného.

20. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní potrebnom na vydanie rozhodnutia dospel k správnymskutočným zisteniam a vec i správne právne posúdil.

21. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnymskutočným zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť, a preto nemôže dať za pravdu žalovanému, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade sú splnené, čo aj správne odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

22. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca odvodzuje svoju požiadavku na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že mal súd osvedčenú obavu, že v prípade žalobcovho úspechu v tomto spore bude exekúcia na vymoženie priznanej pohľadávky ohrozená. Pri svojich úvahách, v rámci ktorých odvolací súd hodnotil dôvodnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, vychádzal zo skutočnosti bez toho, aby prejudikoval rozhodnutie vo veci samej, že predmetom konania vo veci samej je nárok na zaplatenie sumy 35.500,-Eur. Aby bolo možné v prejednávanej veci vyhovieť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, musí žalobca aspoň osvedčiť základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia, ako i obavu z ohrozenia výkonu rozhodnutia.

23. Žalobca podaným návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sleduje ochranu záujmov žalobcu, odstránenie obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia mohol byť ohrozený. Zatiaľ predbežne v tomto štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania by bolo predčasné tvrdiť, že nárok, ktorý si žalobca uplatňuje vo veci samej, t. j. nárok na zaplatenie sumy 35.500,-Eur, je očividne vylúčený. Žalobca svojou argumentáciou v žalobe podoprel svoj právny názor o dôvodnosti takejto žaloby. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, že žaloba vo veci samej je dôvodná, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. Úspešnosť takejto žaloby, s poukazom na vyššie uvedené, nie je v tomto štádiu konania dosiaľ očividne vylúčená. Odvolací súd je preto toho názoru, že predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to osvedčenie nároku žalobcu uplatňovaného žalobou, je daný.

24. Vo vzťahu k ďalšej základnej podmienke pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to o existencii obavy z ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje jej splnenie. Z obsahu spisu jednoznačne plynie skutočnosť svedčiacia o krokoch žalovaného smerujúcich k zbaveniu sa masy jemu patriaceho jediného bonitného nehnuteľného majetku, ktorý ponúka na odpredaj prostredníctvom realitnej kancelárie, a to aj na vzdory jeho deklarácie v odvolaní, že tomu tak nie je, čo by mohlo potom znemožniť uspokojenie žalobcu pre prípad jeho úspechu v spore, ak navyše sú proti žalovanému vedené ďalšie súdne spory a exekúcie o zaplatenie, resp. pre vymoženie nie malých súm, ako na to správne poukázal i súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia. Práve preto je zriadenie sudcovského záložného práva na predmetné nehnuteľnosti dôvodné.

25. Vychádzajúc z dosiaľ osvedčeného tvoriaceho obsah spisu, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že základné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v danom prípade boli splnené, v dôsledku čoho súd prvej inštancie správne zriadil záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, tak ako žiadal žalobca splnené boli a súd prvej inštancie návrhu správne vyhovel, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku vecne správne s použitím ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pričom vychádzal zo stavu existujúceho v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

26. To, že neboli naplnené očakávania žalovaného, teda súdy nerozhodli v súlade s jeho právnym názorom, ešte automaticky neznamená, aby došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu, pretože obsahom tohto práva je umožniť reálny prístup k súdu, čomu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť, čo v danom prípade bezpochyby naplnené bolo.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).